

Sygn. akt VI Ga 190/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Sędziowie: SO Anna Walus-Rząsa

SO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Kancelaria (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko: (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 lutego 2017 r.,
sygn. akt V GC 742/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 750,00 zł (słownie: siedemset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 marca 2015r. do dnia zapłaty i w pozostałej części oddała powództwo

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 811,00 zł (słownie: osiemset jedenaście złotych) tytułem kosztów procesu,

2. w pozostałej części oddała apelację,

3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 281,00 zł (słownie: dwieście osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn.akt VI Ga 190/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 12.10.2017r.

Powód Kancelaria (...) Sp. z o.o. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwot 4750zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10.10.2014r. z tytułu najmu pojazdu zastępczego z oc sprawcy. Podał, że okres 24 dni korzystania z pojazdu zastępczego był w pełni uzasadniony ,był to okres od wystąpienia szkody do dnia oddania samochodu po naprawie. Z powodu uszkodzenia kierunkowskazu nie można było korzystać z pojazdu.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podał, że w ramach likwidacji szkody zapłacił powodowi 1250zł tyt. Najmu pojazdu zastępczego za 5 dni najmu. Podał, że powód nie wykazuje dlaczego naprawa trwała tak długo. Zarzucił, że uszkodzenia nie były duże i umożliwiały korzystanie z pojazdu przed naprawą.

Sąd Rejonowy ustalił, że powodowa spółka zawarła w dniu 11.09.2014r. z A. M. umowę najmu pojazdu N. (...) na okres do dnia 4.10.2014r po stawce 250zł za dobę za cenę 6000zł. (umowa k. 45-46). Powód zapłacił z tego tytułu kwotę 6000zł w dniu 31.10.2014r. (dowód wypłaty k. 49). Pojazd najmowany był w okresie od 11.09.2014r. do 4.10.2014r. (protokół k. 53).

Pozwany przyznał poszkodowanemu kwotę 1250zł za 5 dni najmu : 2 dni technologicznej naprawy, 2 dni sprowadzenie części, 1 dzień odbiór po naprawie. Części zamiennie tj. zderzak przedni i lampa światło postojowe zastały zakupione w R. w dniu 16.09.2014r. Naprawa pojazdu zakończyła się w dniu 1.10.2014r. Pozwany w dniu 29.09.2014r. poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania za naprawę pojazdu w kwocie 2392,78zł. Czas technologiczny naprawy wynika z kosztorysów i wynosi 4 rbg za lakierowanie i 3,2 rbg za naprawę.

W ocenie prawnej stanu faktycznego sąd uznał, iż koszt wynajmu pojazdu zastępczego musi się mieścić w granicach adekwatnego związku przyczynowego z art. 361 kc. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza żądania pozwu. Z dowodów w postaci faktur i kosztorysów wynika, że pojazd miał niewielkie uszkodzenia. Z uwagi na wynikający z kalkulacji czas naprawy słuszne jest stanowisko pozwanego o uznaniu 2 dni technologicznej naprawy, 2 dni sprowadzenie części, 1 dzień odbiór po naprawie. Z akt wynika data zakupu części w dniu 16.09.2014r. ale nie wykazano, kiedy te części zamówiono. Części zakupiono w R.. Nie wykazano wydłużonego czasu oczekiwania na części. Faktura za naprawę jest z dnia 1.10.2014r. z czego można domniemywać, że w tym dniu pojazd był naprawiony. Brak wykazania dlaczego pojazd zastępczy zdano dopiero w dniu 4.10.2014r? Okres najmu musi być w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Musi być uzasadniony czasem niezbędnym na naprawę pojazdu. Brak wykazania czasu oczekiwania na części i czy zaszły jakieś szczególne okoliczności wydłużające ten czas, brak wykazania dlaczego naprawa nie przekraczająca technologicznie 2 dni trwała tak długo. Brak wykazania dlaczego nie oddano pojazdu zastępczego niezwłocznie po zakończeniu naprawy. Kalkulacje ubezpieczyciela są w aktach szkody z 11.09.2014r. , w dniu 12.09.2014 dokonano oględzin i zweryfikowano zakres naprawy.

Na tej podstawie Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy w dniu 24.02.2017r. wydał wyrok, którym oddalił powództwo w całości i zasądził na rzecz pozwanego koszty procesu.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w całości. Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisu art. 233 § 1 kpc poprzez błędne przyjęcie przez sąd I instancji, że rzeczywisty okres naprawy pojazdu wynosi 5 dni, podczas gdy czas naprawy, oczekiwanie na części i na podjęcie naprawy wynosił 24 dni.

Na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie pełnej należności dochodzonej pozwem oraz kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała w części na uwzględnienie. Sąd II instancji przeanalizował czasokres pozostawiania pojazdu w naprawie i odmiennie ocenił tzw. okres celowy i konieczny najmu pojazdu zastępczego w kontekście wykazanego przez powoda w tym procesie celowego i niezbędnego czasookresu naprawy uszkodzonego pojazdu. W szczególności sąd II instancji podzielił stanowisko skarżącego zaprezentowane już w pozwie, iż usterka jaka powstała w wyniku kolizji drogowej uniemożliwiała poruszanie się pojazdu po drogach publicznych w myśl cyt. w uzasadnieniu pozwu Rozporządzenia MI z dnia 31.12.2002r. w sprawie warunków technicznych pojazdów. Jak wynika z dokumentów akt szkodowych, tj. kalkulacji będącej podstawą wypłaty odszkodowania przez pozwanego oraz faktury nr (...) z dnia 16.09.2014r. uszkodzeniu uległ kierunkowskaz boczny lewy, klosz lampy kierunkowskazu (lampa światła

postojowego), co eliminowało pojazd z możliwości dopuszczenia do ruchu. Nie było potrzeby w tym zakresie korzystania przez sąd z wiadomości specjalnych. W konsekwencji skoro pojazd ten nie był jezdny, nie miał racji pozwany twierdząc, iż samochód należało oddać do naprawy, co miałyby wiązać się z koniecznością wynajęcia pojazdu zastępczego, już po wykonaniu oględzin, kosztorysu oraz otrzymaniu części zamiennych przez serwis. Tym samym uzasadnionym okresem najmu był okres 11.09.2014r., kiedy to poszkodowany oddał uszkodzony pojazd do naprawy (czwartek), następnie 12.09.2014r. jako data zamówienia części zamiennych (piątek), 13-14.09.2014 (weekend), 15.09.2014r. (poniedziałek) jako dzień otrzymania części zamiennych: w sumie 2 dni uznanego przez ubezpieczyciela okresu oczekiwania na części zamienne, 16-17.09. jako 2 dni technologicznej naprawy, 18.09. jako dzień wydania pojazdu poszkodowanemu, który to czasokres uznał również ubezpieczyciel. Łącznie jako zasadny i wykazany przez powoda w kontekście oceny celowego i uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego sąd II instancji przyjął 8 dni najmu, co przy przemnożeniu przez uznaną przez ubezpieczyciela i niekwestionowaną w procesie stawkę najmu: 250zł dało kwotę 2.000zł. Uwzględniając wypłaconą przez ubezpieczyciela z tytułu najmu pojazdu zastępczego kwotę odszkodowania: 1250zł dało to kwotę, jak w punkcie I zmienionego wyroku.

Sąd Okręgowy nie podzielił dalszych zarzutów apelacji. Powód jako poszkodowany i dochodzący na tej podstawie w procesie cywilnym odszkodowania powinien był wykazać konkretnie okoliczności w sprawie, uzasadniające dłuższy niż wyżej ustalony przez Sąd okres najmu pojazdu zastępczego, który to ciężar dowodu wynika z art. 6 kc w zw. z art. 361 kc (związek przyczynowy). W związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodowym pozostają tylko koszty celowe i niezbędne wynikłe ze zdarzenia szkodowego. Nie są to jakiegokolwiek koszty, zwłaszcza koszty najmu pojazdu zastępczego za okres pozostawiania pojazdu uszkodzonego w serwisie naprawczym. W związku przyczynowym pozostają zatem tylko koszty najmu za okres celowego i niezbędnego do naprawy czasu, chyba że zachodziły w sprawie konkretne okoliczności uzasadniające konieczność dłuższej niż standardowy czas naprawy, np. wydłużenie czasu oczekiwania na części, kolejka w serwisie naprawczym i brak możliwości naprawy w innym zakładzie. Takich okoliczności powód ani nie podał, ani nie uwodnił żadnymi środkami dowodowymi, ograniczając swoje twierdzenia wyłącznie do zasad doświadczenia życiowego, tj. zasady konieczności oczekiwania na naprawę w serwisie naprawczym, co przecież zasadą nie jest ani nie wynika z doświadczenia życiowego. W szczególności powód nie wskazał i nie udowodnił, co działo się w okresie między 16.09.2014r. a 1.10.2014r., tj. z czego wynikał tak długi okres między datą otrzymania części zamiennych do uszkodzonego pojazdu a datą odbioru tego pojazdu, skoro technologiczny czas naprawy wynosił max 2 dni.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 386 kpc zmienił w części zaskarżony wyrok, a w pozostałej części oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc.

Na podstawie art. 108 kpc w zw. z art. 100 kpc koszty procesu za obie instancje stosunkowo rozdzielił. Powód wygrał w 16%, pozwany w 84%. Na koszty po stronie powoda w I instancji złożyły się: opłata od pozwu: 100zł, koszty zastępstwa procesowego: 1217zł, zaś po stronie pozwanego były to koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1217zł. Na koszty po stronie powoda w II instancji złożyły się opłata od apelacji: 238zł oraz koszty wynagrodzenia adwokackiego za II instancję: 450zł, zaś po stronie pozwanego koszty wynagrodzenia radcowskiego: 450zł.